

DIKTER SOM VITNESBÖRD

Tretton samtida ex-jugoslaviska poeter

Tidskriften ARIEL, en skrift för litteratur, har nu utkommit. Den långa titeln ”*Som ett förbluffat vittne i ett land, medan det ännu fanns*” är en genomgående rubrik i boken. Den återkommer inför varje presentation. Det skall samtidigt sägas att Ariel är tidskriften som är en bok, vars omfång består av 210 sidor, välmatade med intryck från det krig på Balkan, som även nu, mer eller mindre, pågår i ”frost” tillstånd.

Här kan inte refereras till alla de tretton författarna. Men några vill jag lyfta fram för att läsarna skall känna under vilken mentalitet, som dessa författare arbetar. Det framgår tydligt att krigets mantra, dess obevekliga följder, fortfarande förföljer tankar och minnen.

Författarna är unga, födda mellan 1956 och 1973.

I dikten Legosoldater anlägger Ales Debeljak en pessimistisk ton.

Vemodet strömmar fram i rader som: ”Vinden har tystnat i vingårdarna. En nattfjäril slår mot karbidlampan./ Kvällen andas svagt. En ohörd bön försvinner i skymningen/ under guds likgiltighet...”

Sibila Petlevski skriver också inkännande i den avslutande prosaskiss, som sammanfattar med orden ”den uttömda överlägsenheten har slagit ut bostädernas tänder och ogräset har trängt sig in bland ruinerna som gräset i ett hästkranium, redan urholkat av maskar, fåglar och sol. Även kriget åldras.”

Tidskriften Ariel har, med Mikael Nydahl som redaktör, gjort en historisk insats genom att anlita kvalificerade översättare och därmed givit möjlighet till insikt och förståelse av det plågsamma kriget i den del av sydöstra Europa, som vi har svårt att möta – om än i smärtans skugga.

Hans-Evert Renérius

ARIEL – tidskrift för litteratur. Nummer 4-5 2004. Årgång 86.